

Budova Základní školy v Kašperských Horách.

O velké škole v malém městě

Kašperské Hory zná každý Pošumavák a nejspíš i většina obyvatel naší země, alespoň podle jména. Je to milé městečko na dlani s dlouhou historií a překrásnou polohou. Leží vysoko, a tak i klimatické podmínky jsou zde drsné. Je výchozím místem nejen pro výlet na známý hrad, ale také pro toučky Pošumavím a Šumavou. Třeba Amálino údolí se svými středověkými zlatorudnými štolami rozhodně stojí za prozkoumání. Ale v městečku stojí také škola, která je až nečekaně velká. Je to krásná historická budova, jejímiž třídami již prošly celé generace obyvatel našeho kraje. A tuto školu vede pan ředitel **Richard Nový**, kterého jsem pozval do našeho seriálu rozhovorů s řediteli škol. Pana ředitele jsem poznal jako rovného muže se sportovním duchem, zodpovědného pracovního partnera, vášnivého cyklistu a člověka s velkým smyslem pro humor.

Richarde, známe se už několik let, už jsem Tě ve škole mnohokrát navštívil v rámci našeho projektu MAP a vždy se těším na ředitelskou kávu ve Tvé kanceláři. Mohl bys našim čtenářům školu krátce představit?

„Opravdu jen krátce. V roce 1906 byla v Kašperských Horách založena reálka, na jejíž tradici navazuje základní školství ve městě. Troufáme si tvrdit, že naše škola zasáhla do historie školství a vzdělávání v poměrně velkém regionu Šumavy.

V průběhu let samozřejmě došlo k mnoha organizačním změnám. Budova školy i školky je po velké zdařilé rekonstrukci a působí jako dominanta městečka. Mnoho nových prostor jsme získali přestavbou bývalé nevyhovující tělocvičny. Již pár let můžeme využívat fantastickou sportovní halu, nyní se buduje v areálu školy nové

tartanové hřiště, do roku 2027 máme ve spolupráci s MAS připravených dalších 6 projektů v hodnotě cca 24 milionů korun.“

Ve Tvé kanceláři je krásný historický nábytek. Jsi snad sběratelem starožitností?

„Kdepak. Tento nábytek je původní a je tedy stejně starý jako naše školní budova. Dokonce vznikl v místních dílnách v Kašperských Horách.“

Máš v kanceláři také dvě objemná akvária s docela velkými rybami. Pomáhají Ti ryby někdy zapomenout na ředitelské starosti?

„V dnešní době je více než kdykoliv jindy potřeba naučit se relaxovat, najít si nějaké koníčky. Pomohou nám zdolávat úskalí nelehké doby. Pohled na pestroba-

revný vodní svět, který si žije svým poklidným životem, mi přináší dokonalou relaxaci. Ale nejen mně. Zejména malé děti jsou vždy pohledem na akvária fascinovány. Dokonce často téměř zapomenou na své maminky, s kterými přišly a od kterých by se jinak ani za nic neodloučily.

Příjemné prostředí je velice důležité i pro veškerá jednání. Kombinace již zmínovaného historického nábytku, malého vodního světa a výhledů z okna na okouzlující šumavskou krajinu dokáží mnohdy doslova „bořit ledy“.“

Vaše škola je hodně nezvyklá tím, že má opravdu hodně pracovišť. Co všechno je vlastně součástí školy?

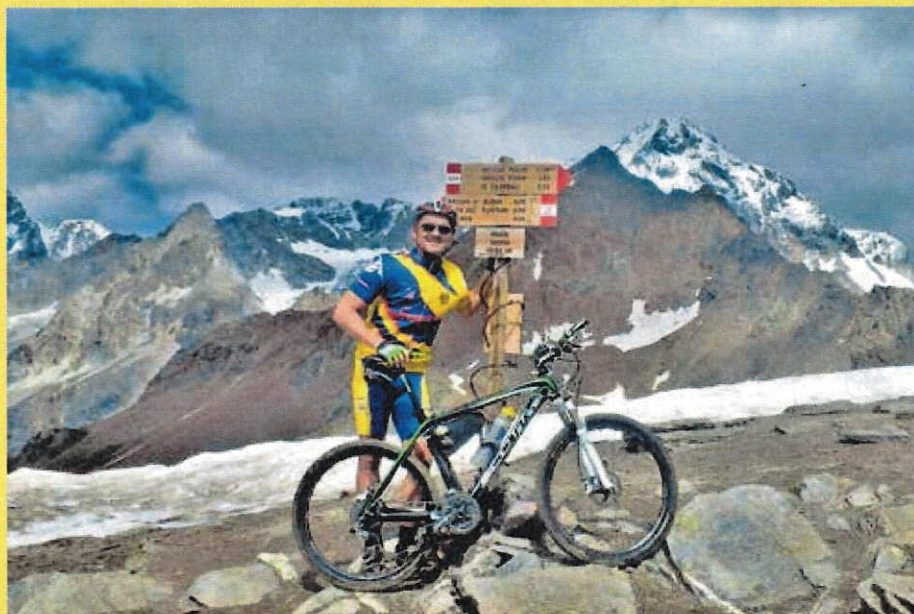
„Celá naše organizace je složitým právním subjektem, který nemá v Plzeňském kraji obdoby. Základní školu s deseti běžnými a jednou speciální třídou navštěvuje okolo 180 žáků. Po vyučování jsou jim k dispozici 3 oddělení školní družiny, školní klub a 10 zájmových kroužků.

V naší základní umělecké škole se vzdělává přibližně 90 žáků. Mají možnost se realizovat v hudebních, výtvarném a literárně-dramatickém oboru. Pro ty nejmenší jsou k dispozici dvě mateřské školy ve třech budovách (v Kašperských Horách a nedalekých Soběšicích). Dochází do nich téměř 90 dětí od 2 let věku.

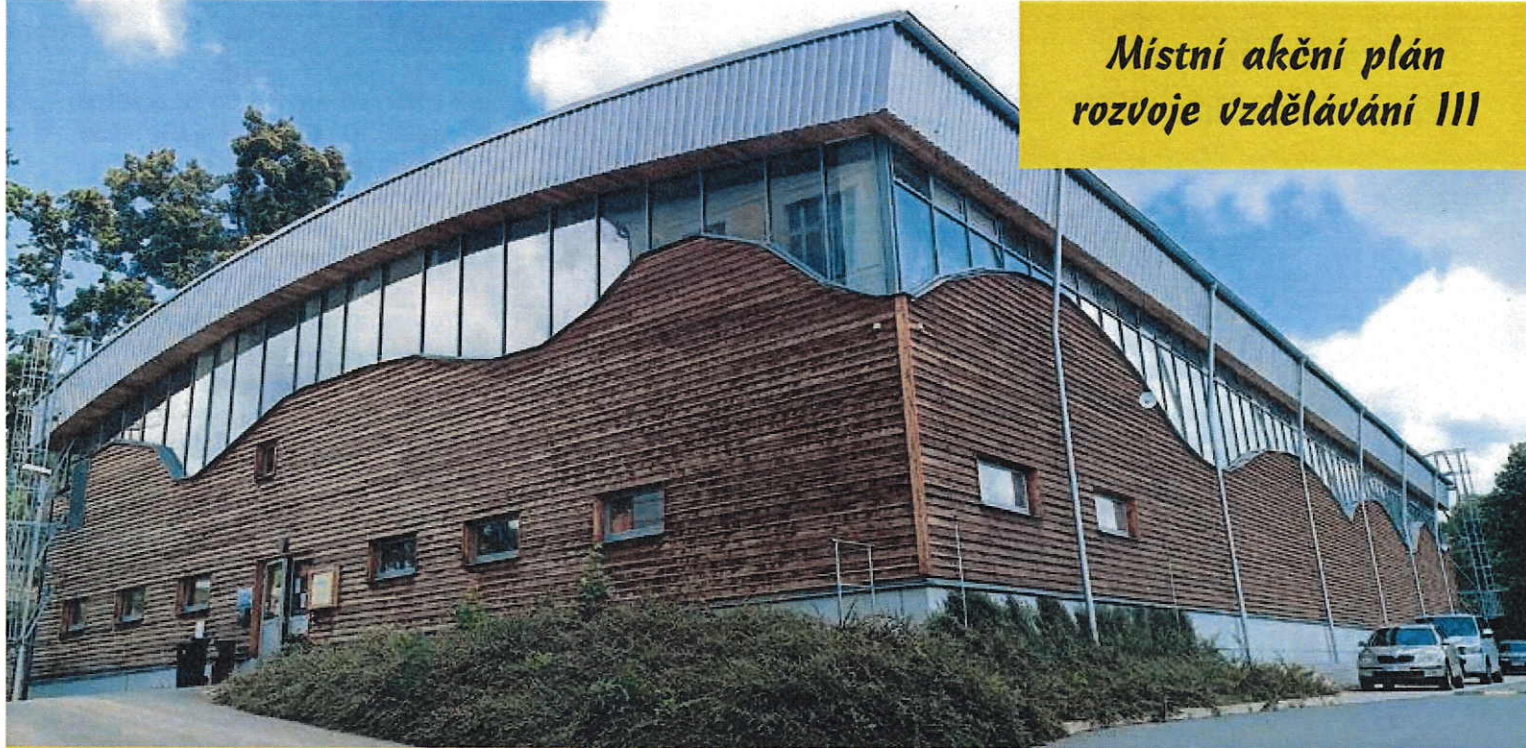
Toto vše by se samozřejmě neobešlo bez školní jídelny (zároveň veřejné vývařovny) při ZŠ a dalších výdejen pro MŠ. Dohromady se o vše stará více než 50 pedagogických i nepedagogických zaměstnanců.“

Jak složité je řídit tolik pracovišť na jednu, když některá jsou navíc i mimo Kašperské Hory?

„Určitě je to mnohem složitější, než řídit „jen“ základní školu. Povedla se

Ředitel Richard Nový je vášnivým cyklistou.

Objekt sportovní haly.

nám velmi důležitá věc, která je největším předpokladem pro zdárné fungování. Přestože se naše škola nachází tak trochu mimo „velký svět“, máme kvalitní ustálený kolektiv a na všech pracovištích se mohou spolehnout na opravdu zdatné a spolehlivé zástupce.

Navíc udržujeme doslova nadstandardní vztahy se zřizovatelem. Školu podporuje, investuje do rozvoje, modernizace. Patří mu opravdu velký dík!

Z jakých končin k Vám děti dojíždějí? A jaký je asi tak poměr mezi místními a dojíždějícími dětmi?

„Přibližně třetina žáků je dojíždějících. To odpovídá velké spádové oblasti základní školy. Sahá od Soběšicka přes Kašperské Hory až na Modravu, Filipovu Huť. Ale dojíždí k nám i některé děti nespádové, třeba ze Sušice.“

Jak jste na tom s počty dětí? Rostou, nebo ubývají?

„V základní škole působím již 10 let. Z původního počtu 135 dětí jsme se dostali na 180, místo 7 tříd jich nyní máme 11. V mateřské škole je za tu dobu téměř dvojnásobek dětí. Počet dětí v ZUŠ se téměř ztrojnásobil. Každým rokem se pravidelně počty o něco navyšují.“

Máte krásnou novou velkou tělocvičnu, architektonicky docela zajímavou. Jak se Vám osvědčila? A využívají ji ke sportovním aktivitám i Kašperskohorští měšťané?

„V podstatě jde o velkou sportovní halu krajského formátu. Se školou je spojena podzemním tunelem, neztrácíme tedy čas ani při přesunech. Máme ji po celou dobu výuky plně k dispozici, jsme prostě nadšení.“

Součástí haly je i posilovna, další menší sálek a kompletní zázemí. Pro veřejnost funguje rezervační systém a často bývá dost nabito. Vše samozřejmě dočasně zastavila covidová doba, ale už se zase blíží k lepší časy.“

Očekáváte, že do školy v září nastoupí ukrajinské děti? Jak se na to připravujete?

„S ukrajinskými žáky samozřejmě počítáme. Pět dětí už chodí delší dobu do naší mateřské školy. U dětí patřících do základní školy bylo naší prioritou zajistit zejména jejich jazykovou přípravu. Tím se podstatně zvyšuje předpoklad zdárného přechodu do školy. Opět patří velký dík zřizovateli, který po společných konzultacích zajistil financování adaptační skupiny a zejména pravidelné kurzy češtiny pro ukrajinské děti, které by měly od září nastoupit do školy.“

Jak složité je získat do Kašperských Hor nové kolegy? Které aproby Vám nejvíce chybějí? A čím potenciální zájemce o učitelské povolání dokážete přesvědčit o tom, že právě Kašperky jsou tím správným místem?

„Je to zvláštní, ale v této věci nastal velký posun. Kdysi byl pro nás značný problém sehnat učitelku na první stupeň. Inzerovali jsme všude, nabízeli i byt, ale bezúspěšně. V loňském roce jsme potřebovali dvě nové kolegyně, najednou bylo 8 zájemkyň, většina opravdu kvalitních. Na příští rok máme personální otázku opět vyřešenou. Všichni naši pedagogové jsou aprobovaní, s pokrytím žádného předmětu nyní nemáme problémy. Kdysi k nám jezdila vyučovat němčinu a angličtinu dokonce kolegyně z Německa.“

Už jsem hovořil o našem kolektivu. Vůbec si nepamatuji, že by od nás nějaký učitel sám odešel na jinou školu. Přestože většina dojíždí a možnost by měla. Za vším tedy nejspíš stojí kombinace místního příjemného prostředí a atmosféra v pracovním kolektivu.“

Máte za sebou, stejně jako všechny školy, složité covidové období. Vzešlo z něj pro školu něco pozitivního?

„Na všem se dají najít nějaká pozitiva. Ale mám-li být upřímný, po předchozích dvou letech bychom byli všichni šťastní, kdyby děti chodily naprosto normálně do školy a my je mohli celý rok učit. Samozřejmě s využitím nových zkušeností, které nám doba covidová přinesla.“

Sám v Kašperských Horách bydlíš. Jak se tu žije? Romantická představa letního návštěvníka je lákavá, ale zimní realita asi bude dost drsná. Doporučil bys mi, abych se do Kašperek přistěhoval?

„Jindro, Tobě určitě. Mnozí nás kraj obdivují. Kamarádům z větších měst občas s nadsázkou tvrdím, že žijeme na takovém malém konci světa, ale naprosto nádherném. Občas je tu během turistické sezóny doslova přelidněno, jindy městečko vypadá, jako by bylo úplně prázdné. S tímto místem se člověk musí umět sžít. Kašperky určitě nejsou pro každého, ale já bych, stejně jako převážná většina místních, v žádném případě neměnil!“

Za rozhovor děkuje, radost z pedagogické práce, stejně tak jako i radost z letní odpočinku přeje Jindřich Haisman.